

ЧАСЕ ДОШЯ ще пзнаа едно път
връз седищият, въ С ж б о т а ж .
Цяла предишната за година 4 били
медендета, а за шест месеца 2 и по-
дошия както въ Цариград тукъ тъй и на
всякъжд по едно.
Един листъ пла 2 гроша.
Писма не освободени от пощенскъ пла-
тъ и паричантъ за отсички не съдруже-
ни съ продаватъжъ на ся прѣмѣтъ.

Всяко поръчаніе и изискваніе, за все
що се отнася до Македоніѣ, ще се
отпраща изключително до редактора и из-
дателя **Н. Р. СЛАВЕНКОВА**.

МАКЕДОНИЈА

Листъ за политическа и книжарска работа.

Подписка-та на спомоществованія-та
става въ Цариградъ, въ Писанието на
стника, Асма-а-тъ въ пиричичтъ у Дж
дж-ханъ № 15, а по въз при отреден
тъ настоятели, които оповарятъ за пи
стника-тъ.

Статии и писма за общеполезни работи влизат без плащ, стига само да сж снабдени съ вярни подписи. За частни известия плаща ся по гр. 2 за ред.

На настоятелствъ сѣ устѣхва по п
на сто отъ цѣлѣхъ на спомоществованіѣ
като съберѣхъ отъ три спомоществованіѣ
на горѣ и ги издѣлѣхъ.

Отъ Редакціи.

[illegible][illegible]

Сего въ како оставши дѣлши прѣзъ сповѣдоу-
своуахъ сѣбѣ? Нишъ друго оубоуи свѣдѣа, како
прѣзъ великого спариаиъ зѣна, въ обѣщанъ да за-
шѣиъ личицею оуо извоуи бѣа въ тогазишъ
сѣ сповѣдоуахъ сѣбѣ, съ подороуахъ въ отпе-
чѣтѣнахъ книга Парисъ въ Асѣнѣ. Тоа си дѣ-
лае, бѣа да гасѣа въ цѣлоуо прѣтудуи по из-
рѣкомъ прѣзъ годинахъ и распрѣтѣаиъ (не зашѣ-
иъ ли твоа), съ нѣмѣиъ гасѣахъ да го исплатѣиъ
тѣмъ годинахъ, а сѣмъ сѣ въ обѣщанъиъ нѣмѣиъ на тѣ-
мъ, како сѣ зашѣахъ да попрѣзъ сповѣдоуахъ сѣ
въ Мако да оубѣиъ и прѣплатѣахъ да изъ доуа-
иъ дѣлѣ прѣтѣахъ часть оуа Неримѣдѣиъ Нѣмѣиъ
ишъ соуо сѣ исчѣа. И тоуо колѣко да дѣлѣиъ тѣмъ

Богото си кинде до кинишът от Пенеда и Ру-
мунешти, при поглед че от първата нивка около 350
многогодишния, от когото слез за нива около сто
да са се платили, а от втората една за се наби-
рало около сто самогодишния а нива ни 2 да
са платили, ний ще аскари първот и шети рас-
прити съ воедта, нива-нию както нисити еме
съ първото притиече на нивата година, ний и по-
рват Рузунда си че това ще ни стане и скъпо и
угодно, по ний не сатирити за уграбю алово кне-
то ромеши за удомленити и на ний-валити
са атаксия,когато ни сящото прити знаеат че това

Полюбо да каже: ако и да съм останал много
назад от желанията и обещанията си, то пакъ при
всички прѣти и жадности които съм сръбзалъ въ
живота си, не съм ся отгизналъ, не съм ся укоринилъ
и вѣдѣхъ ся да пеуморямъ, трудехъ си не спазитъ
си и стареюхъ се отъ дѣнь на дѣнь съ нови сили да
прорвѣя напредъ въ починания си, а не да отстагна

не възстанови по едно място. — Асо би намерил същественици да знаеях съ качава жаква, съкото, лишиши и въпреки прилагателни със си борили да си давателе на истинскигачи си попише голыми и особено прише посява- тата, окаяни би въшаво да ги пориговат за въшави чато си до неколко неприятели си и деляти въ чато си паяни, мачише си да се чоркват въ мачише и се безопашни пък на тешето си! По и пак като ги обривши да поглед- нати възвезд ни си съкатошави. Жаква да каже, че не съм излизал си със себе си чато въ паяно- ви си пакото ушави си да бяхах и си сити си си мисли на излизе си, а мислови си и да пакоти си

[illegible]

Кого-то за направи, за да побегне
из тамнази побрвашия въ пръснанаи-та
и да бѣде въ члсто съ всички и за
микою, или съ тирдо рвшия плочу да
въспрашана ластъ не прѣднотенъ. Може
и съ тѣзи ифрѣ да се помнматъ спо-
моствонителствъ на, но отъ омаъ уже
външъ прѣднотенъ да знаемъ съ що распо-

на не е здраво и се разпространява
и се дължи на прехвърлянето
и на биструването на мястата си
и на непознатието им. Това о м
и се споделят с всички ни или здра
и, защото тя е станала на здраво
и са в безопасност като че съм негов
полюше да знам какви мъки мож
и давам и всяка непознана сауча.

Народно просвѣщеніе.

1.

Чо народить в турско сѣх остави-
ли много паказъ въ провѣщеніею, то-
ва е много истия, кождо припознаватъ
вече не само чуждѣи но и нашіи!
Отъ недостаткъ въ провѣщеніе, ны-
сѣм оставили паказъ и въ всяко друго.
Нека немыслимы добръ и ще види-
не е ли тѣй. Нека пригнѣсѣи припи-
нытъ на всяко онова, кождо прав-
нашіи живото доленъ, тежкъ, злочес-
тыленъ съ бедными и простотѣи, и ны-
сѣм видимъ, чо всякъгѣ сѣи крытъ въ
неученіею, незнаіею — въ неже-
ство. Голъмаго спряжѣи на нашіи
нига не прояснѣи ли повече отъ то-
зи изъобилѣи изворъ на нежествоство.
Каго неѣжи и чо учени, най пацрѣд-
ный по разбирамы *дѣ е* нашіиѣ ин-
тересъ, за да го търсимъ. Каго такъми-
ный не знаимъ и *какъ* да го търсимъ.
Отъ това зпимъ, неволитѣ, тежѣи на
всякъми злостраданія отъясѣи стра-
скъ обградѣи и отъ всякъдѣ натискатѣ
нашіиѣ живото.

Ако оставим общото поле и претърсим в областите на различните страни на живота си, ний още по-добре и по-убедително ще са уверени, че всички злострадания ни споделят от незнанието ни.

Ако земахъ духовно-религиозныйтъ
живогъ на турскоземныйѣ народы и по-
примемъ отъ дохождатъ неговыхъ
грозогинъ—суевѣріята, фанатизмътъ, не-
търпението на други веры, ный ще

видиш, че всичко това иде само и
само от простотия, от недостатък
на позиция за духовно служение Богу
за резонанс на другите втри и за
права на тяхните последиствени да
си ползват в дълга на върхът си
е такъв свободен, какъто немислен
за себе си. Мислюващият на пр.

непавижда Християнина и гледа какъ да тура ограничения на Богослуженіе-то му. Християнствъ и той непавижда мисломанствъ въ сърдцето си, като зема за причини повсѣкъ тѣхнѣхъ вѣрвъ, а всички тѣхъ промисли въ нѣмъ.

на всемо гора проихождя отъ незна-
нїе на причинѣхъ на различїе въ-
вѣрїе. Великой отъ тѣзи фанатичи
мысли, کہ струа угодиго на Бога,
като стѣнява друговѣрцигъ или како
погуба тѣзи, които Богъ е създалъ.
Така, по незнанїе ний отивае въ
всичко противъ волята на Бога и про-
тивъ своего добро. което е свързано
съ доброто на другите и страда, ко-

Ако пръвнеш на общественый живот и понеже да паятъ изворъ на оная причина, които го правят тъй болезнен, ний ще паятъ отговоръ пакъ въ неутежство. Иското състояние на обществото ни отъ

всех стран, племенные охразы между населения, не проводят на сильных, темнота на слабых, насильно на один, униженного на другой, противоборствата один срыну другой и съспизанного на всички, неузнаного ни на предних общественный, си жи-

вот тѣй, щото на вѣщика да е добръ охотачо и леко, взаимното непочитаніе на народностигь една другѣ вѣщико това е плодъ на невѣжеството. Иий же знаемеъ еще ни това присто начало че ако почитатеъ правага на другѣтъ, ще почитатеъ и твоитеъ и ты ще прѣ-

пополучень. Карманыгъ произшествій
между пасаджата въ Турекъ, ежеднев-
ныгъ произносія на етны върху другы
доказажь огь незнаніе, въ каково да
си търнъ доброго и благополучіе.
Мнозина го търнѣтъ въ убійствата и
грабежитъ, безъ да разбирать, че съ
това нивнѣтъ по-големо зло на себе
си — изгнѣзаніе огь законныгъ и при-
готовленіе на страшно огьмѣщеніе огь
обидѣныгъ.

Въ областѣхъ на господарственный животъ невѣжество докрава не по жадно печальи съставля. Незастоява ніе на едни закони за нѣколко годины, непониманіе имѣ отъ голѣмъ часть на чиновницѣхъ, непроислѣдство на неправды отъ едны, грабигдѣствата на други и разорваніе на страждѣхъ съ тяжелы възмездіи, нещачко това съ добрина на невѣжество, което не събѣ за утрѣ и не може да прѣвѣди, какво зо ще му докрава днешното поведѣіе.

Ако ся обърнем към семейният живот, и тъй ще намерим печатът на невежеството и ще видяме, че от него излиза голяма отрова за благополучието на хората. Деспотизмът на стария над младия, потиснатото положение на жената, лишението на дъщеря от всяко право върху родителите, немарението за възпитанието ил и други подобни не дохождат от знание, но от голямата простота. Всеки може да каже, че домашният живот на туркоземците носи на себе си големи и твърди вредни недостатъци които ся крият само по незнание.

Привыкши на частный лиц еж похобени и то пайт отъ познание. Като не знаемъ да жиемъ добръ, ний на силъ привыкваемъ злото, есепивамъ си въ зарвѣио и естетогоиу си и подпоживамъ сама благопоиучиоу си. Въ невѣжествю си ний земли олкыкы за лице. За кратковременны у-доволетию продаваемъ есвѣтъ си. За да идемъ попомо и по добръ, ний правды, добродѣи, добродѣи за ниймъ.

[illegible]

Незнѣжство и праведность еи
не живувати. — Дѣти нѣ незнѣжство,
тѣмъ нѣма праведности чувствѣ, тѣмъ
нѣма разбрани поведѣніе. У насъ а нѣмъ
вече по градичати не гледати добръ ли
си, правъ ли си, честенъ ли си, тѣмъ гле-
дати кождо наръ нѣмъ и како мѣсто
държанъ въ общество. Ако имать
наръ, или си достигати до нѣкакъ си
честенъ на чорбаджіиство или по-
высокъ чинъ (у турцы), ты си нѣ до-
стои, и честенъ, ака какъ си до-
стигати, вѣщоко това, то не си гледа.
Това развращѣніе на праведности чув-
ство е вече до толкози силно между
насъ Българитѣ, щото родитѣли нѣ-
мъ не дѣтѣ дѣтици си на поуче-
нны, хоръ нѣ бѣдѣтъ търпати зѣло-
е, бѣгати чо были какаго щать по
характеръ.

Д

известно ся до токози осажателъ, што твърдъ малко хора щатъ ся ништоръ между насъ да ги неусещатъ, да ги не заблѣжватъ. Всякой който прѣдъждалъ своигъ себевѣкъ работи, и дѣлъ е сравнявалъ по достоинство цѣлъ съ онова, което иде отъ нѣ, и тврдо е можелъ да заблѣжи, колко си долинъ въ заплатитъ, въ промышлениетъ и въ тобщо въ всичкитъ си занятии и произведенія; а като е прѣдъжтавалъ еще, че всичкитъ нѣ почти нужни ся удогословиратъ съ сръдствотъ отъ чужди страни, той е можелъ приблизително поне да разбере, до колко нѣ ся изпощащана материялно съ купуваніе на чуждитъ стоки и услугы.

Како запомнѣть отъ най-общихъ нуждъ та до най-древнѣхъ и частныхъ вѣсело съ нуждою отъ вышнихъ силъ отъ вышнихъ средствъ и отъ вышнихъ помощей. Запрѣтитъ ли напр. желѣзныя лѣзвѣя, вышкы потребныя за него хорѣбѣ да съ повыкаты изъ вытъ; каппѣтѣстѣ чужденцѣ, пѣлжнѣры чужденцѣ, управлѣнѣ чужденцѣ. За насѣденіею какѣвъ остава?—остава зѣ него само оцѣнѣ работа, колато неנסка друго оцѣнѣ движѣнѣ на рѣдѣтѣ и краткѣтѣ изпрѣгнѣнѣ не на умѣтъ а на мышцѣтъ, а колатѣ да съ борѣ съ землѣтъ за найничтожѣвъ заплатѣ, а често пѣ безѣ въ какѣвъ заплатѣ. Не стѣга тоѣта, материѣлѣтъ до послѣднѣхъ гвоздѣтъ трѣба да съ донесѣтъ ещѣ тѣтъ и тѣ изъ вытъ.

Заправив ся шюсета, и други по просты и по-лесноустроены нащиды нащиды и плажирьт ся тирь- сятъ пакъ отъ възъ и изъ вощны сьмъ плащатъ голыи сумы. Пакатьт ся и дичи знаиытъ узы горыт, и за туй нащи- ратели ся тирьтъ все отъ възъ, и тирьтсьмъ ся, и нащиратъ ся и плащатъ, и сь ужъ за доброто на мьстото, а отъ все пакъ не вижда друго добро эе- възъ добръ до плаща на чуждыи мь- ста живьмъ добръ на поговъ гръбъ. Убьдичатъ ся само тажеститъ на пла- щиданого и тежкого положеніе въ коо- то пада мьстото отъ день на день, и говоу, чини

Ако обичае оца на чистият си
потреби и пригледан как се утве-
ржават тѣ и как си достояния и
слабости едно и друго най-що се сма-
лят съ нашего невѣжество, като ви-
димит че сме достигнали да не можем
да некараме издѣля поне за нѣколко
амо нужди, но всичко и послѣдова-
телно сме принудени да чакаме на го-
вомотъ отъвъ и да плащаме често сѣр-
ро и често злато за боклуци. Ето
издѣля на прѣвъ си и що вънѣж? —
книжечки, писанки, мастилички, свѣчки, ки-
рингитъ, кошница на масежтъ, котія, постелъ-
ки и всичко що се представя на очитѣ
ни, нѣколко тона е дошло отъвъ, всичко е
илено отъ другитѣ народы, защото
тѣ неможе и не знаеатъ да си на-
правяватъ ни едно отъ тѣзи. По нѣматѣ
изгледанъ себеси: ризата ми, материя-
та на обущата ми, чоринѣтъ ми,
сукнѣтъ ми, часовинѣтъ ми, дори и
ночнѣтъ му все отъвъжъ съ долинъ и
же за това, защото сме глухичи и не-
може и не убоѣтъ да си ги направя-
ваме. Отъ тукънитѣ издѣля създаватъ
издѣля и що да видѣмъ наприѣвъ си? Отъ
брани видѣмъ цидъ си, отъ единъ претелъ
внѣкъ отъ долинъ и ефенѣжъ работѣ
его и единъ стомакъ, сир. тапачици
или които съ знамъ да правятъ дѣ-
литъ ни въ едно по-невѣжествено отъ

